

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

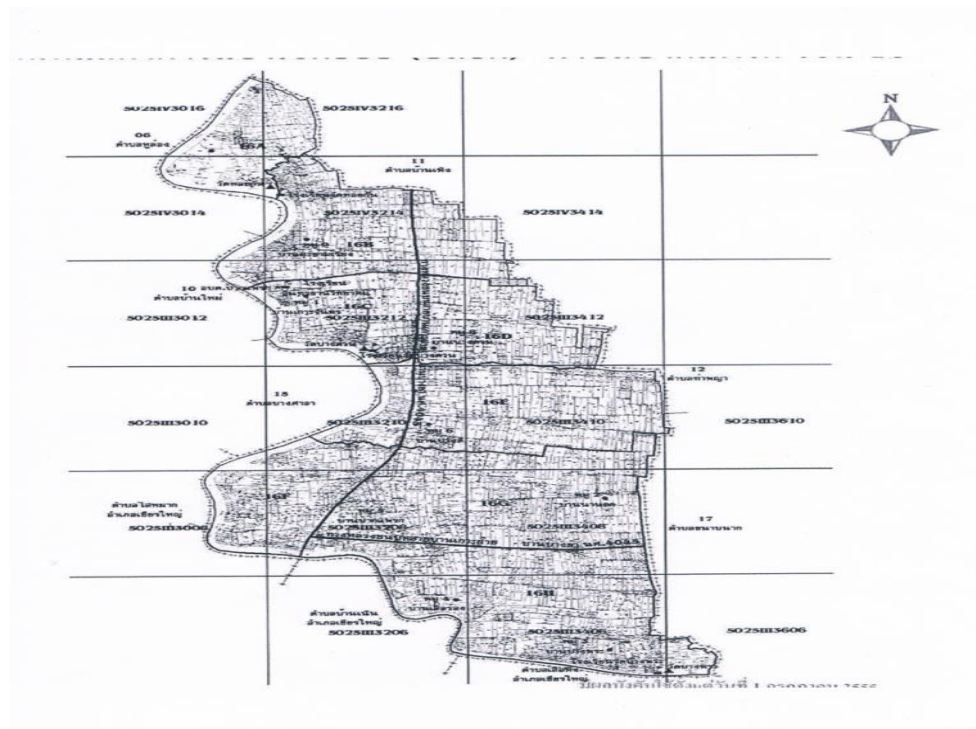
๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ทางทิศใต้ของที่ทำการอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีระยะห่างจากที่ทำการอำเภอปากพนัง ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร และมีระยะห่างจากศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช ประมาณ ๔๔ กิโลเมตร โดยที่มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	จดกับ ตำบลบ้านเพิง
ทิศใต้	จดกับ แม่น้ำปากพนัง
ทิศตะวันออก	จดกับ ตำบลท่าพญา และตำบลขนานนก
ทิศตะวันตก	จดกับ แม่น้ำปากพนัง

เนื้อที่ องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกในปัจจุบันมีเนื้อที่ประมาณ ๒๔.๐๒ ตารางกิโลเมตรหรือคิดเป็น ๑๕,๐๑๒ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกมีลักษณะภูมิประเทศเป็น พื้นที่ลาดเทจากทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออก มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒.๕ เมตร น้ำทะเลเคยท่วมมาก่อน แหล่งน้ำที่สำคัญคือ แม่น้ำปากพนัง ไหลผ่านทางด้านทิศใต้และทิศตะวันตกของพื้นที่ คลองธรรมชาติ ได้แก่ คลองบางดี คลองบางโต คลองบางไชยปก ไหลผ่านทางตอนกลางของพื้นที่ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ในการทำนา

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ในเขตร้อน อากาศไม่ร้อนจัด และหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ๒๘ องศาเซลเซียส มีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านประกอบกับตำบลปากแพรกอยู่ในเขตภูมิอากาศร้อน ฝนตกมากในช่วงประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือน มกราคม แบ่งฤดูกาลได้ ๒ ฤดู คือ

๑. ฤดูร้อนอยู่ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน อากาศค่อนข้างร้อนตลอดฤดูกาล

๒. ฤดูฝนแบ่งออกเป็น ๒ ช่วง คือ

๒.๑ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

๒.๒ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนืออันเป็นช่วงที่มีฝนตกหนักหนาแน่น

๑.๔ ลักษณะของดิน

เป็นดินที่มีเนื้อละเอียด มีการระบายน้ำเร็ว และมักใช้ในการทำนาในฤดูที่มีฝนตก

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบรรทัด ในเขตตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด ไหลผ่านอำเภอชะอวด อำเภอเชียรใหญ่ และมีสาขาจากอำเภอหัวไทร ไหลมารวมกันที่บ้านปากแพรก กลายเป็น แม่น้ำปากพนังไหลลงสู่อ่าวนครศรีธรรมราช นับเป็นแม่น้ำที่สำคัญ ทางเศรษฐกิจของจังหวัดมากโดยเฉพาะทางการเกษตรกรรม บริเวณลุ่มน้ำปากพนัง และสาขาเป็นบริเวณที่ราบมีพื้นที่นา กว่า ๕๐๐,๐๐๐ ไร่ มีโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ดำเนินการโดยกรมชลประทาน และแม่น้ำปากพนังเป็นที่ตั้งของท่าเทียบเรือประมงจังหวัดนครศรีธรรมราช และตลาดกลางกุ้งกุลาดำนครศรีธรรมราช

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้ ในพื้นที่ตำบลปากแพรกไม่มีป่าไม้

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง

ตำบลปากแพรก แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๙ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านเกาะจันทร์

นายเร้งเกียรติ	ชินวงศ์	ผู้ใหญ่บ้าน
นายสำรวม	ถือนั่น	สมาชิก อบต.
นางวรานิย์	เดชขุน	สมาชิก อบต.

หมู่ที่ ๒ บ้านนานอก	นายรุ่งนรินทร์	ฝอยทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
	นายจีระพจน์	กาฬสุวรรณ	สมาชิก อบต.
	นางอรรณ	ฝอยทอง	สมาชิก อบต.
หมู่ที่ ๓ บ้านบางพระ	นายชिरารุช	ฝอยทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
	นายเสริมสุข	กระคล้อย	สมาชิก อบต.
	นายสุธรรม	ผลเกลี้ยง	สมาชิก อบต.
หมู่ที่ ๔ บ้านเล็กร้อง	นายโกมล	แพรกกาน	ผู้ใหญ่บ้าน
	นายปรีชา	แพรกกาน	สมาชิก อบต.
	นางจินตนา	พรหมจรรย์	สมาชิก อบต.
หมู่ที่ ๕ บ้านบนโพธิ์	นายเจริญ	ชินวงศ์	กำนันตำบลปากแพรก
	นายปรีชา	มีประสิทธิ์	สมาชิก อบต.
	นางสารณี	เย็นเอง	สมาชิก อบต.
หมู่ที่ ๖ บ้านบางไชยปก	นายสุวิทย์	เหมทานนท์	ผู้ใหญ่บ้าน
	นายถาวร	รอดรัตนะ	สมาชิก อบต.
	นายรัฐพงษ์	ทองขาว	สมาชิก อบต.
หมู่ที่ ๗ บ้านหอยกัน	นายภานุ	สุคตะ	ผู้ใหญ่บ้าน
	นายปิยพัทธ์	จันทร์ศิริ	สมาชิก อบต.
	นายธงชัย	คงช่วย	สมาชิก อบต.
หมู่ที่ ๘ บ้านบางด้วน	นายสันติ	เขียวเสน	ผู้ใหญ่บ้าน
	นายไฉติพย์	เพชรแก้ว	สมาชิก อบต.
	นายฉัตรชัย	เขียวเสน	สมาชิก อบต.
หมู่ที่ ๙ บ้านมะขามเรียง	นายธงชัย	สิงห์พันธ์	ผู้ใหญ่บ้าน
	นายภัยริบ	ศักดิ์เกิด	สมาชิก อบต.
	นายสุวิทย์	หนูทอง	สมาชิก อบต.

๒.๒ การเลือกตั้ง

ปัจจุบันมีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง คือ นายโสภณ แก้วจัน เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก โดยรับรองตำแหน่งเมื่อ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ และประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนปัจจุบัน คือ นายภัยริบ ศักดิ์เกิด ซึ่งดำรงตำแหน่งเมื่อ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ตำบลปากแพรก มีเขตเลือกตั้ง ๙ เขต ๙ หน่วยเลือกตั้ง แยกได้ดังนี้

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก

- เขตเลือกตั้งที่ ๑ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังต่อไปนี้
๑. หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๑ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง ที่เลือกตั้ง ได้แก่ โรงเรียนอินทร์ธานีวิทยาคม
- เขตเลือกตั้งที่ ๒ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชดังต่อไปนี้
๑. หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๒ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเอนกประสงค์ประจำหมู่บ้าน
- เขตเลือกตั้งที่ ๓ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชดังต่อไปนี้
๑. หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๓ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเอนกประสงค์ประจำหมู่บ้าน
- เขตเลือกตั้งที่ ๔ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชดังต่อไปนี้
๑. หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๔ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเอนกประสงค์
- เขตเลือกตั้งที่ ๕ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชดังต่อไปนี้
๑. หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๕ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง ที่เลือกตั้ง ได้แก่ โรงเรียนวัดปากแพรก
- เขตเลือกตั้งที่ ๖ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชดังต่อไปนี้
๑. หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๖ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเฉลิมพระเกียรติ
- เขตเลือกตั้งที่ ๗ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชดังต่อไปนี้
๑. หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๗ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเอนกประสงค์ประจำหมู่บ้าน
- เขตเลือกตั้งที่ ๘ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชดังต่อไปนี้
๑. หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๘ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง ที่เลือกตั้ง ได้แก่ วัดบางด้วน
- เขตเลือกตั้งที่ ๙ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชดังต่อไปนี้
๑. หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๙ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเอนกประสงค์ประจำหมู่บ้าน

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชดังต่อไปนี้

- ๑. หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๑ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ โรงเรียนอินทร์ธานีวิทยาคม
- ๒. หน่วยเลือกตั้งที่ ๒ ได้แก่ หมู่ที่ ๒ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเอนกประสงค์ประจำหมู่บ้าน
- ๓. หน่วยเลือกตั้งที่ ๓ ได้แก่ หมู่ที่ ๓ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเอนกประสงค์ประจำหมู่บ้าน
- ๔. หน่วยเลือกตั้งที่ ๔ ได้แก่ หมู่ที่ ๔ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเอนกประสงค์
- ๕. หน่วยเลือกตั้งที่ ๕ ได้แก่ หมู่ที่ ๕ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ โรงเรียนวัดปากแพรก
- ๖. หน่วยเลือกตั้งที่ ๖ ได้แก่ หมู่ที่ ๖ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเฉลิมพระเกียรติ
- ๗. หน่วยเลือกตั้งที่ ๗ ได้แก่ หมู่ที่ ๗ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเอนกประสงค์ประจำหมู่บ้าน
- ๘. หน่วยเลือกตั้งที่ ๘ ได้แก่ หมู่ที่ ๘ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ วัดบางด้วน
- ๙. หน่วยเลือกตั้งที่ ๙ ได้แก่ หมู่ที่ ๙ ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเอนกประสงค์ประจำหมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่น และภาวะผู้นำ

ด้านการบริหารการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ประกอบด้วย การปกครองท้องที่ ๙ หมู่บ้าน มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๘ คน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒ คน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน ไม่มีความขัดแย้งในการติดต่อประสานงานระหว่างท้องถิ่นกับท้องที่ ซึ่งประชาชนตำบลปากแพรกให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีและให้ความสำคัญกับประชาชนหมู่บ้าน ประชาคมตำบลและการมีส่วนร่วมของประชาชน

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ประกอบด้วย

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
๑	นายโสภา แก้วจิ้น	นายกอบต.
๒	นายโสภณ กาฬสุวรรณ	รองนายกอบต.
๓	นางสาวสุภาณรณ แก้วสกุล	รองนายกอบต.
๔	นางกาญจนา เกตุโรจน์	เลขานายก

ฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ประกอบด้วย

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
๑	นายภัยริบ คักดีเกิด	ประธานสภาฯ
๒	นางจินตนา พรหมจรรย์	รองประธานสภาฯ
๓	นายโสภณ ส่งเสริมสกุล	เลขานุการสภาฯ
๔	นายสำรวม ถือนั่น	สมาชิกสภาฯ ม.๑
๕	นางวรณีย์ เดชหุน	สมาชิกสภาฯ ม.๑
๖	นายจิระพงษ์ กาฬสุวรรณ	สมาชิกสภาฯ ม.๒
๗	นางอรวรรณ ฝอยทอง	สมาชิกสภาฯ ม.๒
๘	นายเสริมสุข กระตลีย์	สมาชิกสภาฯ ม.๓
๙	นายสุธรรม ผลเกลี้ยง	สมาชิกสภาฯ ม.๓
๑๐	นายปรีชา แพรกปาน	สมาชิกสภาฯ ม.๔
๑๑	นายปรีชา มีประสิทธิ์	สมาชิกสภาฯ ม.๕
๑๒	นางสารณี เย็นเอง	สมาชิกสภาฯ ม.๕
๑๓	นายถาวร รอดรัตตะ	สมาชิกสภาฯ ม.๖
๑๔	นายรัฐพงษ์ ทองขาว	สมาชิกสภาฯ ม.๖
๑๕	นายปิยพัทธ์ จันทรศิริ	สมาชิกสภาฯ ม.๗
๑๖	นายธงชัย คงช่วย	สมาชิกสภาฯ ม.๗
๑๗	นายใจทิพย์ เพชรแก้ว	สมาชิกสภาฯ ม.๘
๑๘	นายฉัตรชัย เขียวเสน	สมาชิกสภาฯ ม.๘
๑๙	นายสุวิทย์ หนูทอง	สมาชิกสภาฯ ม.๙

ข้อมูลบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก

สังกัด	ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
สำนักงานปลัด	๑	นายโสภณ ส่งเสริมสกุล	ปลัดอบต.ปากแพรก
	๒	นายดุสิต วงศ์พลาย	หัวหน้าสำนักปลัด
	๓	นางอัมพร สงวนกาย	นักวิชาการศึกษา
	๔	นางสาวนิตยา มุสิเกต	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
	๕	นางสาวโสพรรณ ศรีสังขจร	นักทรัพยากรบุคคล
	๖	นายแสนศักดิ์ เค็งสม	นักพัฒนาชุมชน
	๗	นางสาวขวัญเรือน นวลศรี	นักจัดการงานทั่วไป
	๘	นางสาวสุพัตรา มูณี	เจ้าพนักงานธุรการ
		พนักงานจ้างตามภารกิจ	
	๙	นางนิชฐิกานต์ ชูเมือง	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
	๑๐	นางปรีดา พัฒสมุท	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
	๑๑	นางอำมร ชุนทอง	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
	๑๒	นางสาวสุวรรณา คักดีเกิด	ผช.จพง.พัฒนาชุมชน

		พนักงานจ้างทั่วไป	
	๑๓	นายธีระศักดิ์ แก้วจีน	พนักงานขับรถยนต์
	๑๔	นายกิตติชัย ศักดิ์เกิด	นักการ
กองคลัง	๑๕	นางกนกอร ศักดิ์ณรงค์	ผู้อำนวยการกองคลัง
	๑๖	นายกิตติพงศ์ พรหมอิน	จพง.พัสดุ
	๑๗	นางสาวปรารถนา จรพงศ์	จพง.จัดเก็บรายได้
	๑๘	นางพัชรี คงศรี	จพง.การเงินและบัญชี
		พนักงานจ้างตามภารกิจ	
	๑๙	นางกณดา จันทิ	ผช.จพง.การเงินและบัญชี
	๒๐	นางสุกัญญา รัตนถาวร	ผช.จพง.จัดเก็บรายได้
	๒๑	นางสาวอมรรรัตน์ เดชสุวรรณ	ผช.จพง.พัสดุ
กองช่าง	๒๒	นายสุธรรม แท้ตระกูล	ผู้อำนวยการกองช่าง
	๒๓	นายภูสิฐ รัตนะรัต	นายช่างโยธา
	๒๔	นางสาวอุดมพร กาพย์เกิด	จพง.ธุรการ
		พนักงานจ้างตามภารกิจ	
	๒๕	นายจตุรงค์ สุกกระ	ผช.จพง.ประปา

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

ประชากร

ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	จำนวน ครัวเรือน	ประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
บ้านเกาะจันทร์	๑	๙๖	๑๖๑	๑๗๑	๓๓๒
บ้านนานอก	๒	๗๕	๑๑๕	๑๑๗	๒๓๒
บ้านบางพระ	๓	๘๐	๑๓๓	๑๓๖	๒๖๙
บ้านเสื่อร้อง	๔	๘๕	๑๓๐	๑๒๐	๒๕๐
บ้านปากแพรก	๕	๑๘๕	๒๙๑	๒๘๙	๕๘๐
บ้านบางไชยปก	๖	๑๖๓	๒๘๓	๒๗๘	๕๖๑
บ้านหอยกัน	๗	๑๔๐	๒๙๒	๒๘๗	๕๗๙
บ้านบางด้วน	๘	๑๔๕	๒๓๒	๒๒๒	๔๕๔
บ้านมะขามเรียง	๙	๘๑	๑๕๓	๑๓๖	๒๘๙
รวม		๑,๐๕๐	๑,๗๙๐	๑,๗๕๖	๓,๕๔๖

(ข้อมูล ณ กันยายน ๒๕๕๙ : ที่มา สำนักทะเบียนอำเภอปากพนัง)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

จำนวนประชากร จำแนกตามช่วงอายุ ปี ๒๕๕๙ ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนตามข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน
ระดับตำบล

มีครัวเรือนทั้งหมด ๑,๐๕๐ ครัวเรือน
จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง ทั้งหมด ๓,๕๔๔ คน
เพศชาย ๑,๗๙๐ คน เพศหญิง ๑,๗๕๔ คน

จำแนกตามช่วงอายุในข้อมูล จปฐ.

ช่วงอายุ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	%	คน	%	คน	%
น้อยกว่า ๑ ปีเต็ม	๙	๐.๕๐	๑๐	๐.๕๖	๑๙	๐.๕๓
๑ ปีเต็ม - ๒ ปี	๓๔	๑.๙๐	๒๙	๑.๖๕	๖๓	๑.๘๐
๓ ปีเต็ม - ๕ ปี	๕๔	๓.๐๐	๔๒	๒.๔๐	๙๖	๒.๗๐
๖ ปีเต็ม - ๑๑ ปี	๙๙	๕.๕๔	๑๐๘	๖.๑๕	๒๐๗	๕.๘๔
๑๒ ปีเต็ม - ๑๔ ปี	๕๙	๓.๓๐	๖๑	๓.๔๘	๑๒๐	๓.๔๐
๑๕ ปีเต็ม - ๑๗ ปี	๖๖	๓.๖๙	๕๘	๓.๓๐	๑๒๔	๓.๕๐
๑๘ ปีเต็ม - ๒๕ ปี	๑๙๖	๑๐.๙๖	๑๘๙	๑๐.๗๗	๓๘๕	๑๐.๘๖
๒๖ ปีเต็ม ๔๙ ปี	๗๓๒	๔๐.๙๒	๖๔๙	๓๗.๐๐	๑,๓๘๑	๓๘.๙๖
๕๐ ปีเต็ม - ๖๐ ปี	๒๒๒	๑๒.๔๑	๒๒๒	๑๒.๖๔	๔๔๔	๑๒.๕๒
มากกว่า ๖๐ ปีเต็ม ขึ้นไป	๓๑๘	๑๗.๗๘	๓๘๗	๒๒.๐๕	๗๐๕	๑๙.๘๙
รวม	๑,๗๘๙	๑๐๐	๑,๗๕๕	๑๐๐	๓,๕๔๔	๑๐๐

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา ตำบลปากแพรก มีแหล่งการศึกษาในพื้นที่ ดังนี้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๒ แห่ง ดังนี้

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางด้วน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดปากแพรก

โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๔ แห่ง ดังนี้

- โรงเรียนวัดหอยกัน
- โรงเรียนวัดบางด้วน
- โรงเรียนวัดปากแพรก
- โรงเรียนวัดบางพระ

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

- โรงเรียนอินทร์ธานีวิทยาคม

ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๙ แห่ง

ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

ตำบลปากแพรก มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจำนวน ๑ แห่งประกอบด้วย

- สถานีอนามัยบ้านมะขามเรียง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙

๔.๓ อาชญากรรม

- มีเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจประจำตำบล ไม่ปรากฏรายงานด้านอาชญากรรม

ในพื้นที่

๔.๔ ยาเสพติด

ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอำเภอปากพนัง ได้รายงานผลการประเมินสถานะหมู่บ้าน ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ มียอดผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูยาเสพติด จำนวน ๔ ราย

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม

การให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชราคนพิการในเขตตำบลปากแพรก พ.ศ. ๒๕๕๙

ประเภท	จำนวนผู้ได้รับการช่วยเหลือ(ราย)	จำนวนเงินที่ได้รับ (บาท)
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพคนชรา	๖๙๕	๔๗๕,๕๐๐
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพคนพิการ	๑๖๐	๑๒๘,๐๐๐
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพผู้ติดเชื้อ HIV	๒	๑,๐๐๐
รวม	๘๕๗	๖๐๔,๕๐๐

หมายเหตุ ข้อมูล ณ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

จำนวนผู้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลประจำปี ๒๕๕๙

หมู่ที่	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	รวม (คน)
ผู้สูงอายุ	๕๐	๕๖	๖๑	๖๓	๑๑๓	๑๑๖	๑๐๓	๘๗	๔๖	๖๙๕
คนพิการ	๑๒	๗	๑๗	๑๒	๒๘	๒๒	๓๑	๑๖	๑๕	๑๖๐
ผู้ป่วยเอดส์	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑	๒
รวม	๖๒	๖๓	๗๘	๗๕	๑๔๒	๑๓๘	๑๓๔	๑๐๓	๖๒	๘๕๗

หมายเหตุ ข้อมูล ณ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกมีเส้นทางการคมนาคมที่ใช้เป็นเส้นทางหลักในการสัญจรไปมาระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกกับที่ว่าการอำเภอปากพนัง เพียง ๑ เส้นทาง ซึ่งเป็นถนนลาดยางทางหลวงแผ่นดินผ่านทุกหมู่บ้านในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก คือ

- ถนนสายบ้านบางยา เกาะฝ้าย ผ่านหมู่ที่ ๑,๒,๔,๕,๖,๘,๙ ระยะทาง ๑๐.๕ ก.ม. ส่วนเส้นทางคมนาคมระหว่างหมู่บ้านในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก มีดังนี้

- ถนนสายโรงเรียนอินทร์ธานีวิทยาคม หมู่ที่ ๑ ระยะทาง ๑,๘๐๐ เมตร เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก

- ถนนสายเกาะจันทร์-บ้านหนองสีพรหม หมู่ที่ ๑ ระยะทาง ๑.๕ ก.ม. เป็นถนนคสล. ๐.๕ ก.ม. เป็นถนนหินคลุก ๑.๐ ก.ม.

- ถนนสายเกาะจันทร์-บ้านนาใหม่ หมู่ที่ ๑,๙ ก.ม. เป็นถนนคสล.

- ถนนสายเกาะจันทร์-โรงเรียนวัดบางด้วน หมู่ที่ ๑,๘ เป็นถนนคสล.ระยะทาง ๑.๕ ก.ม.

- ถนนสายบางพระ-เสีอร้อง หมู่ที่ ๒,๓,๔ ระยะทาง ๔.๐ ก.ม. เป็นถนนลาดยาง ๓.๐ ก.ม. เป็นถนนหินคลุก ๑.๐ ก.ม.

- ถนนสายแยกบ้านนายสุวรรณ ศรีนอง-คลองส่งน้ำบ้านบางดี หมู่ที่ ๒ ระยะทาง ๒.๕ ก.ม. เป็นถนนหินคลุก

- ถนนสายอ้อมวัดบางพระ หมู่ที่ ๓ ระยะทาง ๘๐๐ ม. เป็นถนนหินคลุก

- ถนนสายหัวหลัก-ปากแพรก หมู่ที่ ๕ ระยะทาง ๑,๐๐๐ ม. เป็นถนนหินคลุก

- ถนนสายบ้านบางไชยปก หมู่ที่ ๖ ระยะทาง ๒,๕๐๐ ม. เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก

- ถนนสายบ้านบางดี-น่านอก หมู่ที่ ๖,๒ ระยะทาง ๓,๓๐๐ ม. เป็นถนนหินคลุก

- ถนนสายคันคูส่งน้ำบางดี-น่านอก หมู่ที่ ๖,๒ ระยะทาง ๓,๐๐๐ ม. เป็นถนนหินคลุก

- ถนนสายท่าหญ้าคา หมู่ที่ ๖,๘ ระยะทาง ๗๕๐ ม. เป็นถนนหินคลุก

- ถนนสายหอยกัน-บางหมู่ หมู่ที่ ๗ ระยะทาง ๒,๐๐๐ ม. เป็นถนนลาดยาง

- ถนนสายคันคลองบางโด หมู่ที่ ๙ ระยะทาง ๑,๐๐๐ ม. เป็นถนนหินคลุก

- ถนนสายทางเข้าอณามัยบ้านมะขามเรียง หมู่ที่ ๙ ระยะทาง ๑,๑๐๐ ม. เป็นถนนคสล.

- ถนนสายบ้านบางหมู่-โรงสีชุมชน หมู่ที่ ๗ ระยะทาง ๗๐๐๐ ม. เป็นถนนหินคลุก

- ถนนสายบ้านบางไชยปก หมู่ที่ ๘ ระยะทาง ๒,๘๐๐ ม. เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กระยะทาง ๑,๗๓๐ ม. และเป็นถนนหินคลุก ๑,๐๗๐ ม.

- ถนนสายทางเข้าวัดบางด้วน หมู่ที่ ๘ ระยะทาง ๖๐๐ ม. เป็นถนนหินคลุก

- ถนนสายบ้านหนองสีพรหม หมู่ที่ ๙ ระยะทาง ๑,๐๐๐ ม. เป็นถนนลาดยางระยะทาง ๕๐๐ ม. และเป็นถนนหินคลุก ๕๐๐ ม.

๕.๒ การไฟฟ้า

องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก มีไฟฟ้าใช้ครบทั้ง ๙ หมู่บ้าน

๕.๓ การประปา

ตำบลปากแพรกมีระบบประปา (บาดาล) จำนวน ๖ ตัว

ระบบประปา (ผิวดิน) จำนวน ๒ ตัว

๕.๔ โทรศัพท์

- ตู้โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน ๑๐ ตู้

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ที่ทำการไปรษณีย์หมู่บ้าน จำนวน ๑ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ราษฎรในเขตพื้นที่ตำบลปากแพรก จะประกอบอาชีพทางการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ คือ ทำนา เป็นอันดับหนึ่งของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งตำบล พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณที่ราบลุ่มซึ่งมักมีปัญหาเรื่องขาดแคลนน้ำในหน้าแล้ง น้ำท่วมในฤดูฝน และราคาตกต่ำ

การปลูกพืชไร่, พืชผัก พืชไร่พืชผักที่ปลูกมี ข้าวโพด แตงกวา ถั่วฝักยาว และผักกินใบต่าง ๆ การปลูกพืชไร่ พืชผัก มีการปลูกประมาณร้อยละ ๔๒.๘๙ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด

๖.๒ การประมง

ตำบลปากแพรกส่วนหนึ่งเลี้ยงกุ้ง มีประชากรประกอบอาชีพประมง คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของประชากรทั้งหมด

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลปากแพรก มีประชากรประกอบอาชีพประมง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๕ ของประชากรทั้งหมด

๖.๔ การบริการ

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก

- โรงสี ๖ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว ตำบลปากแพรกไม่มีแหล่งท่องเที่ยว

๖.๖ อุตสาหกรรม

- โรงงานผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยว
- โรงสีข้าว

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๑. กลุ่มชาวนา
๒. กลุ่มเลี้ยงปลานิล

๖.๘ แรงงาน

ตำบลปากแพรก มีประชากรประกอบอาชีพด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๙.๖๑ ของประชากรทั้งหมด

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของตำบลปากแพรก

จำนวนประชากรทั้งหมด ๓,๕๔๖ คน ชาย ๑,๗๙๐ คน หญิง ๑,๗๕๖ คน
ครัวเรือนทั้งหมด ๑,๐๕๐ ครัวเรือน

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ตำบลปากแพรก มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๕,๐๑๒ ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองด้านการเกษตร จำนวน ๘,๕๐๖ ไร่

โดยใช้ประโยชน์ที่ดิน	เป็นนาข้าว	๕,๔๖๕ ไร่
	พืชผัก	๓,๐๔๑ ไร่
	อื่นๆ	๖,๕๐๖ ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ประปาประจำหมู่บ้าน มี ๙ แห่ง
- บ่อน้ำบาดาล จำนวน ๖ แห่ง
- สระน้ำขุดขึ้นเอง จำนวน ๖ แห่ง

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกินน้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค)

แหล่งน้ำประปาหมู่บ้านตำบลปากแพรก ได้แก่

- ระบบประปาบ้านเกาะจันทร์ (ผิวดิน) หมู่ที่ ๑
- ระบบประปาบ้านนาก (บาดาล) หมู่ที่ ๒
- ระบบประปาบ้านบางพระ (บาดาล) หมู่ที่ ๓
- ระบบประปาบ้านปากแพรก (บาดาล) หมู่ที่ ๕
- ระบบประปาบ้านบางไชยปก (บาดาล) หมู่ที่ ๖
- ระบบประปาบ้านหอยกัน (บาดาล) หมู่ที่ ๗
- ระบบประปาบ้านบางด้วน (บาดาล) หมู่ที่ ๘
- ระบบประปาบ้านมะขามเรียง (ผิวดิน) หมู่ที่ ๙

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

ตำบลปากแพรก มีสถาบันและองค์กรศาสนา ดังนี้

วัด จำนวน ๔ แห่ง ดังนี้

- วัดหอยกัน
- วัดบางด้วน
- วัดปากแพรก
- วัดบางพระ

มัสยิด ไม่มี

โบสถ์คริสต์ ไม่มี

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

วัฒนธรรมประเพณี

ราษฎรในพื้นที่ตำบลปากแพรก มีประเพณีวัฒนธรรมเหมือน ๆ กับคนในภาคใต้ทั่ว ๆ ไป ที่นับถือพระพุทธศาสนา และมีประเพณีวัฒนธรรม เช่น เดือน ๓ ทำบุญให้ทานไฟ , การกวนข้าวยาโค (ข้าวมธุปายาส) เดือน ๕ อาบน้ำผู้สูงอายุ (วันขึ้นปีใหม่) เดือน ๘ วันเข้าพรรษา เดือน ๑๐ ทำบุญอุทิศให้ปู่ย่าตายาย (วันสารท) ขนมหุ้นเดือนสิบ เดือน ๑๑ วันออกพรรษา, ชักพระ เดือน ๑๒ ลอยกระทง ปีใหม่ทำบุญอวยพรปีใหม่ นอกจากนี้ยังมีประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ในด้านต่าง ๆ ของคนภาคใต้ เช่น การแต่งกาย ภาษา อาหาร วัฒนธรรมการแข่งงาน หรือการช่วยเหลือ ความสามัคคี และการละเล่นพื้นบ้าน เป็นต้น

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้าน

ที่	ชื่อ - สกุล	ภูมิปัญญาด้าน	ที่อยู่
๑	นายจ่านงค์ เมียนเพ็ชร	หมอสุมไพรรักษากัด	๑๘ หมู่ที่ ๗ ตำบลปากแพรก
๒	นางสุน พรหมจันทร์	หมอชาวบ้าน (หมอดำแย)	๑๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลปากแพรก

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- บึง , หนองน้ำและอื่น ๆ ๖ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- บ่อบาดาล บ่อเจาะ ๙ แห่ง
- สระน้ำขุดขึ้นเอง ๖ แห่ง

๙.๒ ป่าไม้ ตำบลปากแพรกไม่มีป่าไม้เนื่องจากมีสภาพเป็นที่ราบลุ่ม

๙.๓ ภูเขา ไม่มี

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบรรทัด ในเขตตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด ไหลผ่านอำเภอชะอวด อำเภอเชียรใหญ่ และมีสาขาจากอำเภอหัวไทร ไหลมารวมกันที่บ้านปากแพรก กลายเป็น แม่น้ำปากพนังไหลลงสู่อ่าว นครศรีธรรมราช

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

- ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖
 - ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗
 - ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘
 - ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙
- ดังนี้

ปีงบประมาณ	งบประมาณตามข้อบัญญัติ	การเบิกจ่ายงบประมาณ
๒๕๕๗	๑๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๘๕๐,๒๐๑.๒๐
๒๕๕๘	๑๘,๒๐๐,๐๐๐	๑๔,๙๔๓,๖๘๖.๑๒
๒๕๕๙	๑๘,๙๒๐,๐๐๐	๑๕,๙๒๓,๐๒๓.๐๑
๒๕๖๐	๒๘,๒๓๐,๐๐๐	-

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

- การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

การนำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกไปสู่การปฏิบัติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกโดยการประเมินผลจากการที่ได้รับงบประมาณ ในการดำเนินการตามโครงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกประจำปี นั้นถือว่า การนำแผนไปสู่การปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากเป็นองค์กรขนาดกลางมีงบประมาณค่อนข้างน้อย และมีโครงการทั้งหมดในแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๗-๒๕๕๙ มีทั้งสิ้นจำนวน ๕๙๑ โครงการ ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับงบประมาณดำเนินการ / ใช้เงินนอกงบประมาณดำเนินการ/ ไม่ใช้งบประมาณดำเนินการ จำนวน ๑๙๕ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓๓ ของโครงการทั้งหมด ซึ่งถ้ามองในภาพรวมแล้วจะเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกนำไปสู่การปฏิบัติได้ค่อนข้างน้อย

- การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก มีการพัฒนาครอบคลุมทุกพื้นที่และเกือบจะครบถ้วนทุกยุทธศาสตร์การพัฒนาในทุกๆ ด้านได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ประชาชนมีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่สะอาด แต่น้ำเพื่อการเกษตรที่ค่อนข้างไม่เพียงพอ ประชาชนทุกระดับมีการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน ประชาชนมีอาชีพเสริมและรายได้ค่อนข้างเพียงพอในการดำรงชีวิต สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี ตระหนักถึงการอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปะ

วัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของตำบลให้ยั่งยืนสมดุล ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน มีสุขภาพอนามัยที่ดี ผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้รับสวัสดิการและมีความมั่นคงในชีวิตและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้พัฒนาการเมืองการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองการปกครองและการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗- ๒๕๖๐

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลปากแพรกได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้อยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกนั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. ประชาชนมีน้ำประปาเกือบทุกครัวเรือน
๒. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน
๓. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
๔. เด็กๆ ได้รับการศึกษาทุกคน
๕. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
๖. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง
๗. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณภัย
๘. ปัญหาไข้เลือดออกลดลง
๙. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย
๑๐. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ปากแพรก

๑๑. ประชาชนได้รับบริการจากงานบริการต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ปากแพรกด้วยความสะดวก

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้

๑. ประชาชนมีถนนที่มีคุณภาพดีขึ้นสำหรับการสัญจรไปมา
๒. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน
๓. เขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกมีน้ำอุปโภค-บริโภคเพิ่มมากขึ้น

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ สามารถดำเนินการได้ตามที่ประชาชนต้องการเฉลี่ย ๓ ปี ร้อยละ ๕๕ ซึ่งการดำเนินงานนั้นก็สามารถส่งผลผลกระทบต่อชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ดังนี้

๑. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจไม่ค่อยจะดี เพราะภายในตำบลมีแต่ผู้สูงอายุ เด็ก และสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มมีน้ำท่วมขัง

๒. การพัฒนาด้านคมนาคมขนส่งยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ

๓. การบริหารจัดการน้ำยังขาดการบูรณาการ ส่งผลให้ในพื้นที่ตำบลปากแพรกยังขาดแคลนน้ำ

ในช่วงหน้าแล้ง

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

ก. ด้านการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ปัญหา

สังคมโดยรวมภายในองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ยังเป็นสังคมระบบอุปถัมภ์ แม้จะมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น แต่ประชาชนก็ยังไม่ใช่สิทธิหน้าที่ของตนเองที่มีอยู่ตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

สำหรับปัญหาที่น่าจะมีผลกระทบต่องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ดังนี้

๑. ปัญหายาเสพติดในชุมชน
๒. ปัญหาการอพยพแรงงานในฤดูแล้ง ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย
๓. ปัญหาสวัสดิการของผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์
๔. ปัญหาฝนแล้งและไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำ
๕. ปัญหาศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทย ถูกเลือนหายไปจากเยาวชน
๖. ปัญหาน้ำท่วมพืชผลทางการเกษตร
๗. สถานที่สำหรับการเล่นกีฬา นันทนาการ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ยังไม่เพียงพอ

ปัญหาด้านสังคมที่กล่าวมาทั้งหมด จะต้องมีการประชุมหมู่บ้าน เพื่อหาแนวทางแก้ไขและป้องกันในอนาคต

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

๑. ในเขตพื้นที่ของในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ส่วนใหญ่มี อากาศร้อนชื้น มีน้ำท่วมขังมักทำให้เกิดโรคไข้เลือดออก
๒. เด็กและเยาวชนในเขตในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ขาดการปลูกจิตสำนึกในด้านรักบ้านเกิด รักในอาชีพของพ่อแม่ ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ อายุระหว่าง ๑๘-๓๕ ปีอยู่นอกพื้นที่ไปศึกษาเล่าเรียน หรือไปทำงานที่อื่น
๓. ปัญหาด้านยาเสพติด เป็นปัญหาที่รัฐบาลได้กำหนดให้เป็น วาระแห่งชาติ แต่ปัญหานี้กลับไม่ลดน้อยลงเลย เพราะกลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่ จะมาจากลูกหลานในชุมชน/หมู่บ้าน การปกปิดปัญหาหรือไม่มีข้อมูลที่แท้จริง จึงยากแก่การแก้ไข กำหนดมาตรการที่ชัดเจน

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกจะดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนทั้งทางด้านสาธารณสุข จัดให้มีการเผยแพร่ให้ความรู้ ความเข้าใจ และจัดให้มีอาสาสมัครสาธารณสุขเป็นตัวแทนขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก คอยดูแลสอดส่องปัญหาสาธารณสุขภายในชุมชนของตนเองและประสานมายังองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก เพื่อให้ความช่วยเหลือ และจัดให้มีโครงการด้านสาธารณสุข ลงไปยังชุมชน/หมู่บ้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ส่วนในด้านการลดปัญหาต่างๆ ในเด็กและเยาวชน สิ่งสำคัญการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี ทั้งเรื่อง คุณธรรม จริยธรรม สามารถช่วยได้ดีและลงทุนน้อย เช่น การปลูกฝังในเรื่องเกี่ยวกับความสำคัญของหมู่บ้าน/ชุมชน ให้เด็กและเยาวชนเล็งเห็นความสำคัญในถิ่นที่อยู่ บ้านเกิด อาชีพดั้งเดิม ส่วนเรื่องของการยาเสพติด หากกลุ่มนี้ได้รับรู้ถึงโทษของยาเสพติด โดยจัดอบรมทั้งทางโลก และทางธรรม ก็สามารถลดปัญหาลงได้ และการส่งเสริมจริยธรรมของเด็กและเยาวชน มีการส่งเสริมโดยการอบรมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน การติดตามสภาเด็กและเยาวชนเพื่อสร้างความตระหนักและองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก

ได้ส่งเสริมกิจกรรมด้านประเพณีและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ได้ส่งเสริมกีฬาในชุมชนโดยจัดสร้างลานกีฬาและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อมและแข่งขัน หรือมีการส่งตัวแทนให้เป็นนักกีฬาระดับหมู่บ้าน อำเภอ และระดับจังหวัด ก็เป็นทางเลือกที่ดี การปรับภูมิทัศน์ในพื้นที่สาธารณะประโยชน์ ลมดลภาวะโลกร้อน ทุกอย่างเป็นสิ่งจำเป็นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกต้องดำเนินการและคาดการณ์ไว้ในอนาคต

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง เด็ก เยาวชนได้รับการปลูกฝังให้อยู่ในจริยธรรมมีความสนใจในประเพณีของท้องถิ่นอันดีงาม มีลูกหลานสานต่ออาชีพเกษตรกรรมอย่างภาคภูมิใจ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกายและนันทนาการอย่างเพียงพอ และใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์หรือพื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ข. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการให้บริการสาธารณะ ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกยังคงเป็นปัญหาหลักต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งปัจจัยหลักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานก็คือ ด้านงบประมาณ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ซึ่งเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด แก้ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสมและเป็นธรรมอย่างที่สุด

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

๑. เส้นทางคมนาคม บางเส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้านมีสภาพเป็นถนนลูกรัง ดินเหนียว และเป็นหลุมเป็นบ่อ จนเป็นเหตุให้เด็กนักเรียน และประชาชนที่สัญจรไป-มา ได้รับความเดือดร้อน ซึ่งมีปริมาณของยานพาหนะผ่านไ้มากพอสมควร

๒. ทางระบายน้ำ ลำคลอง บางแห่งยังมีสภาพแคบและตื้นเขิน มีวัชพืชปกคลุม ในช่วงฤดูน้ำหลากไม่ทันทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง

๓. ระบบประปาหมู่บ้าน มีระบบประปาไม่ครบทุกหมู่บ้านการผลิตน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน แต่ระบบประปาบางหมู่บ้านก่อสร้างมานานหลายปีแล้ว ทำให้ถังลูกบอลเก็บน้ำประปาเป็นสนิม พุพัง ทำให้ต้องซ่อมแซมบ่อยครั้ง จนทำให้ระบบประปาเกิดความเสียหาย ชำรุด พัง ต้องทำการซ่อมแซมจนงบประมาณในการบริหารขาดดุล และไม่เพียงพอ

๔. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่อาศัยน้ำตามธรรมชาติในฤดูฝนทำนาปี บางครั้งเกิดปัญหาระเหย้งทำให้น้ำไม่เพียงพอต่อการทำนา เกษตรกรแก้ไขปัญหโดยการขุดเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่นาของตนเองทำให้เพิ่มต้นทุนการผลิต เช่น ค่าขุดเจาะบ่อบาดาล ค่าไฟฟ้า เป็นต้น บางพื้นที่พบปัญหาสภาพน้ำกร่อยไม่สามารถทำนาได้ ไม่มีอ่างเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถพัฒนาหรือแก้ไข ปรับปรุงได้ โดยการจัดหาเงินงบประมาณให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และในส่วนของพื้นที่ เขตติดต่อกับตำบลข้างเคียง หรือโครงการ/กิจกรรมที่เกี่วกันภาพ จะนำแนวทางการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนา เพื่อดำเนินการของบสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความต้องการของประชาชน

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคมให้สะดวก ทัวถึงและครอบคลุมทุกหมู่บ้าน
๒. ก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม และวางท่อระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง
๓. ขุดลอกคลอง
๔. จัดหาแหล่งกักเก็บน้ำ ในการอุปโภค บริโภค
๕. สนับสนุนปัจจัยในการผลิต
๖. สนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพแก่ประชาชน
๗. สร้างตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร
๘. สนับสนุนอาชีพเสริมและการพัฒนาอาชีพ
๙. สนับสนุนงบประมาณในการลงทุน
๑๐. จัดให้มีการอบรมเพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๑. จัดการเผยแพร่ความรู้ให้เห็นถึงโทษของการใช้สารเคมีในพืช
๑๒. สนับสนุนให้มีกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ค. ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา

สภาพเศรษฐกิจภายในชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ยังมีปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ ประชาชนยังว่างงาน ไม่มีการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เนื่องจากขาดอาชีพเสริมหลังหมดฤดูกาลทำการรวมกลุ่มอาชีพของประชาชนยังไม่เข้มแข็งพอ การส่งเสริมอาชีพขาดการต่อเนื่อง เพราะการทำงานของกลุ่มอาชีพมีเพียงไม่กี่คน ขาดสถานที่ดำเนินงาน สถานที่ท่องเที่ยวยังขาดการส่งเสริมดูแลอย่างจริงจังดังนั้น จึงเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องคิดต่อไปว่า ทำอย่างไรจึงจะทำให้เศรษฐกิจภายในชุมชนดีขึ้น

ในด้านศักยภาพในการบริหารงาน การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ยังต้องอาศัยงบประมาณในการแก้ไขจัดการปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาด้านสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาเรื่องน้ำ ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตร ปัญหาเศรษฐกิจ ฯลฯ ซึ่งปัญหาที่กล่าวมา ถือเป็นปัญหาเร่งด่วน บางปัญหาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นพร้อมทั้งยังต้องอาศัยงบประมาณที่มีอยู่ที่ค่อนข้างจะจำกัด เพื่อบริหารจัดการปัญหาให้เกิดประโยชน์สูงสุด และรองรับการขยายตัวมากขึ้นในอนาคต

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก มีอาชีพหลัก คือ การเกษตร รองลงมาเป็นอาชีพรับจ้าง ขอบเขตและปริมาณของปัญหา หรือกลุ่มเป้าหมาย ก็ยังเป็นกลุ่มเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้น อาจรวมกลุ่มผู้มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาภาคการเกษตร มาให้ความรู้ ความเข้าใจในทุกๆ ด้าน ให้การส่งเสริมอาชีพอย่างต่อเนื่อง

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต ภาคการเกษตร เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะต้องดำเนินการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก เล็งเห็นความสำคัญเป็นอย่างมาก การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ/กิจกรรมจะเน้นหนักในเรื่องของภาคการเกษตร อีกทั้งการเพิ่มพูนความรู้ ให้กับเกษตรกร เป็นนโยบายที่ต้องดำเนินการในอนาคตอย่างแน่นอน

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกต้องการเครื่องมือในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ และต้องการความรู้ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร และสถานที่จำหน่ายสินค้าที่มั่นคงถาวร เพราะลดปัญหาการกดราคาผลผลิต

ง.ด้านการพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ กีฬานันทนาการ

ปัญหา

ในตำบลปากแพรก ยังขาดสถานที่สำหรับออกกำลังกายและที่พักผ่อนหย่อนใจที่เพียงพอ การพัฒนาคุณภาพชีวิตยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง งบประมาณในการพัฒนาและส่งเสริมด้านการศึกษา มีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอน เด็กที่เข้ารับการศึกษามีปัญหาด้านโภชนาการ เนื่องจากตอนเช้าไม่ได้รับสารอาหารที่เพียงพอ

จ. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติโดยภาพรวม ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก มีฟาร์มเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ส่งผลให้มีกลิ่นรบกวน มีการนำสิ่งสกปรกลงในแหล่งน้ำธรรมชาติด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ถือเป็นปัญหาสำคัญ เช่น ปัญหาการจัดเก็บขยะ ปัญหาการขาดแคลนสวนสาธารณะเพื่อพักผ่อน เพื่อเป็นสถานที่ออกกำลังกาย และเพื่อเป็นปอดชุมชน ซึ่งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ถือว่าไม่รุนแรงมากนัก เพราะสภาพความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป และการขยายตัวของชุมชนไม่มาก ทำให้ปัญหาด้านต่าง ๆ ไม่รุนแรง ปริมาณขยะในแต่ละวันก็ไม่มากนัก เป็นปัญหาขยะของครัวเรือน

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก มีพื้นที่เป็นแหล่งเกษตรกรรม ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ส่งผลให้เกิดการทำลายของระบบนิเวศน์ ประชาชนยังไม่เล็งเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ ป้องกันและดูแลเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก จัดหาพื้นที่สาธารณะประโยชน์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก เพื่อสร้างเพิ่มพื้นที่สีเขียว ลดปัญหาภาวะโลกร้อน และใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ลดปัญหาสารเคมีตกค้างในพืชผลทางการเกษตร และการปศุสัตว์ จัดโครงการ/กิจกรรม ให้ความรู้ ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ป้องกันและดูแลเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทำให้ประชาชนหวงแหน

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนต้องการ มีความรู้ในการดูแล อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง และมีเครื่องมือเครื่องใช้และบุคลากรในการจัดการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเพียงพอ สร้างจิตสำนึกและมีความตระหนักในการอนุรักษ์ ป้องกัน ดูแล รักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ฉ. ด้านการเมือง - การบริหาร

ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร สามารถแยกเป็นข้อๆดังนี้

๑. ปัญหาประชาชนขาดความรู้ในด้านการเมือง การบริหาร
๒. ประชาชนขาดความตระหนัก ความกระตือรือร้น ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารอย่างจริงจัง
๓. การส่งเสริม พัฒนาและปรับปรุงในส่วนของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน
๔. สถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

จากทั้งหมดที่กล่าวมาถือเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องหาแนวทางที่ประชาชนจะต้องพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารของท้องถิ่นเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารงานด้านต่างๆให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก บางส่วนขาดความตระหนัก ความกระตือรือร้น ในการที่จะร่วมกิจกรรมทางการเมือง การบริหารงาน เช่น การประชาสัมพันธ์ การเข้าร่วมประชุม อบรม หรือการให้ความรู้ ในเรื่องต่างๆ สาเหตุมาจากประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และบางส่วนไม่ได้อยู่ในพื้นที่ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนบกพร่อง ทำให้ไม่ทราบความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และการบริหารงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ด้านอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก มีไม่เพียงพอ เนื่องจากงบประมาณในการจัดหาไม่จำกัด รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกมีน้อย ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานพัฒนาด้านต่าง ๆ รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกส่วนใหญ่เป็นรายได้ที่ส่วนกลางจัดสรรให้ รายได้จากการจัดเก็บเองมีน้อยเนื่องจากพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ไม่มีแหล่งเศรษฐกิจภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารโดยการจัดตั้งกลุ่มตัวแทนของชุมชน/หมู่บ้าน ในด้านต่าง ๆ ส่วนในเรื่องบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก จัดให้มีการส่งเสริมพัฒนาระบบการทำงาน โดยการส่งอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน สร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน ทำให้มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน และให้ทุกคนยึดถือ ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง ส่วนด้านการพัฒนาการจัดเก็บรายได้ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษี การต่อใบอนุญาตต่างๆ และการปฏิบัติตามข้อบัญญัติ การปรับปรุงด้านแผนที่ภาษีให้สามารถจัดเก็บได้อย่างทั่วถึงยุติธรรมและครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด เร่งรัดการจัดเก็บให้ครบถ้วนตามกำหนดเวลา อีกทั้งออกข้อบัญญัติเพื่อปรับปรุงอัตราการจัดเก็บให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันและเพียงพอต่อการดำเนินการ

ความต้องการของประชาชน

๑. สร้างความตระหนัก ให้ประชาชนเล็งเห็นความสำคัญ ของการมีส่วนร่วมในด้านการเมือง การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกและสนใจที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรมทางองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกจัดขึ้น

๒. ผู้บริหาร บุคลากร ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกได้รับการพัฒนาสามารถปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ มีการบริการที่ดี สะดวก รวดเร็ว

๓. องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก สามารถจัดเก็บรายได้อย่างทั่วถึง และครบถ้วนเป็นธรรม เพื่อมีรายได้ให้เพียงพอต่อการบริหารงานและดำเนินโครงการ/กิจกรรมด้านต่างๆ มีการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มสร้างอาชีพหรือลงทุนในโครงการ/กิจกรรม เพื่อก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ อย่างยั่งยืน

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคตินิพนธ์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและ ระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบ

การปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับการบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำ ไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ
(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา
๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ
(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้ มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ
(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สภานโยบายเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

- ๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
 - (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
 - (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท และ ๓๐๑,๑๙๙ บาทต่อคนต่อปี
 - (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
 - (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)
- ๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
 - (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
 - (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
 - (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน
- ๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 - (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
 - (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง
- ๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

THAILAND ๔.๐

รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งมั่นในการนำ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” หรือ “ไทยแลนด์ ๔.๐” มาใช้ เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ กับดักที่กำลังเผชิญ ทั้ง ๑) กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ๒) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap) ๓) กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) เป้าหมายเพื่อนำประเทศมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านโมเดลนี้

ก่อนหน้านี้จะมีการพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ นั้น ไทยเริ่มก้าวสู่โมเดลไทยแลนด์ ๑.๐ หลังจากเริ่มต้นพัฒนาภาคเกษตรกรรม แล้วจึงค่อยปรับมาสู่ไทยแลนด์ ๒.๐ การลงทุนอุตสาหกรรมเบาที่มุ่งเน้นแรงงานราคาต่ำ เช่น สิ่งทอ อาหาร และมาสู่ ไทยแลนด์ ๓.๐ มุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งการพัฒนาของประเทศไทยใน ๓ ช่วงแรกนั้น ไทยมีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึง ๗% ต่อปี แต่มาถึงจุดหนึ่งหลังปี ๒๕๔๐ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมาเป็น ๓-๔% ต่อปี

เหตุผลสำคัญเพราะไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน และไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง แรงงานไม่ได้มีทักษะจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาส ซึ่งในช่วงนี้รัฐบาลต้องการก้าวกระโดดข้ามหุบเหว ซึ่งต้องใช้ความกล้าหาญทางการเมือง และต้องใช้พลังที่เรียกว่าพลังประชารัฐในการขับเคลื่อนไทยแลนด์ ๔.๐

๓ กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐ กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine ซึ่งเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์

กลไกดังกล่าว ประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทยความพยายามในการก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ไทยกำลังเผชิญอยู่

๒) Inclusive Growth Engine เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งที่เกิดขึ้น

โดยกลไกนี้ ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทย์ประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับटकความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓) Green Growth Engine การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทย์การหลุดออกจากกับटकความไม่สมดุลของการพัฒนาระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม

โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงรายได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนากระบวนการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

ทั้ง ๓ กลไกขับเคลื่อน “ประเทศไทย ๔.๐” ถือเป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับटकประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจจากการพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมากโดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน สร้างการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งรัฐบาลต้องกล้าพอที่จะถอดกับटकจากการดึงเงินลงทุนต่างประเทศ เอาเทคโนโลยีของต่างชาติมา และต้องยืนอยู่บนขาตัวเองในระดับหนึ่ง

๑.๓ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

◆ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

● วิสัยทัศน์ (Vision)

“ศูนย์กลางการสร้างสรรคเศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ”

นิยาม : “ศูนย์กลางการสร้างสรรคเศรษฐกิจการเกษตร” การพัฒนากลุ่มจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางการผลิตทางการเกษตร (การผลิตวัตถุดิบขั้นต้น) และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร (การแปรรูปและการผลิตสินค้าสำเร็จรูป) ที่มีคุณภาพและปลอดภัย โดยเน้นที่พืชและสัตว์เศรษฐกิจศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ยางพารา ปาลมน้ำมัน ไม้ผลและกุ้งทะเลและการแปรรูปและเรียนรู้สำคัญในระดับนานาชาติในการพัฒนาการเกษตรและสร้างสรรคให้เกิดมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตทางการเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่สามารถดำเนินการได้ในระดับพื้นที่บูรณาการร่วมกับภูมิ ปัญญาท้องถิ่นให้สามารถสร้างงาน สร้างอาชีพและเปนกจักรสำคัญในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

นิยาม : "ศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ" แหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกต้องการมาเยี่ยมเยือน และการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและสร้างมูลค่า คุณค่า ตลอดจนสร้างรายได้ และกระจายรายได้สู่ชุมชนบนฐานของการบริหารจัดการโดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืน

● เป้าประสงค์รวม

- ๑) พืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมันมีศักยภาพในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่ม แก่ระบบเศรษฐกิจ
- ๒) การท่องเที่ยวได้รับพัฒนาบนฐานทรัพยากรที่หลากหลายให้มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ
- ๓) ไม้ผลและสินค้าประมงปลอดภัยต่อการบริโภคและมีศักยภาพในการส่งออก
- ๔) การคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดสามารถรองรับการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

● ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุนการท่องเที่ยว การเกษตรและ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์ (Vision) “นครแห่งอารยธรรม น่ายุ่่นาเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน”

จุดยืนการพัฒนาจังหวัด (Positioning)

๑. สืบสานศิลปวัฒนธรรม
๒. เมืองเกษตรนวัตกรรม และอุตสาหกรรมสีเขียว
๓. ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง และกระจายสินค้าของภาคใต้

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

๑. การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมชาติ วัฒนธรรม และศิลปวัฒนธรรม
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. การพัฒนานคน ชุมชน และสังคมให้น่ายุ่่นา แข็งแรง มั่นคงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช

● วิสัยทัศน์

“องค์กรหลักในการพัฒนา ยึดหลักธรรมาภิบาล และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

● ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๒) ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ภายใต้แนวคิด “หลักความพอเพียง” ตามแนวพระราชดำริฯ โดยอาศัยกรอบแนวทางจากยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช และภารกิจ ๖ ด้าน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ มาตรา ๓๒(๑) รวมทั้ง ได้ทบทวนจากยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ พันธกิจ และเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

♦ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจ

♦ พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มีความรู้ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายเกษตรกร
๒. พัฒนาอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน และความต้องการของตลาด วิสาหกิจชุมชน สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าการผลิต ด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ฯลฯ
๓. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรทั้งที่เป็นอาหาร มิใช่อาหาร และพลังงานทดแทน
๔. สนับสนุนการจัดรูปที่ดินเพื่อการพัฒนาชุมชนเมืองและชนบท
๕. จัดให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
๖. ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยว บุคลากร ภาคการตลาด ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัด
๗. ส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์ และพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
๘. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยพัฒนาที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับองค์ความรู้ใหม่ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาความร่วมมือระหว่างนักวิชาการและชุมชน โดยให้ความสำคัญกับความสอดคล้องกับความต้องการภาคเศรษฐกิจชุมชน
๙. พัฒนาความเชื่อมโยงระบบตลาด ระบบขนส่งและระบบโลจิสติกส์

♦ เป้าหมายการพัฒนา

๑. รายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๒. ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเป็นธรรม ที่ดินมีคุณค่าและได้รับประโยชน์มากขึ้น
๓. จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเมืองน่าท่องเที่ยวติดอันดับของภาคใต้
๔. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมกับศักยภาพของจังหวัด โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนของจังหวัด

♦ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

♦ พันธกิจ

๑. ฟื้นฟูพื้นที่ป่าและระบบนิเวศให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ต้นน้ำและลุ่มน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีระบบช่วยตัดสินใจในการบริหารจัดการน้ำ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยน้ำแล้งและน้ำท่วม
๓. ส่งเสริมให้มีมาตรการควบคุมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในชุมชน ให้อยู่ในขีดความสามารถรองรับของระบบนิเวศ
๔. ส่งเสริมการดำรงชีวิตตามวิถีไทย เพื่อปลูกฝังค่านิยมการบริโภค อย่างพอเพียงและยั่งยืน การสร้างเครือข่ายชุมชน เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน

๕. ส่งเสริมให้ชุมชน หมู่บ้านมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและประชาชน เสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกการจัดการขยะชุมชน ขยะอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ขยะติดเชื้อ ส่งเสริมให้มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดและคัดแยกขยะ ในแหล่งกำเนิด สนับสนุนการสร้างธุรกิจจากขยะรีไซเคิล และสนับสนุนให้มีระบบเก็บขนและกำจัดขยะ แบบรวมศูนย์

๖. เสริมสร้างประสิทธิภาพในการกำจัด บำบัดมลพิษ ทั้งด้านวิชาการ บุคลากร และสร้างจิตสำนึกของชุมชนในการมีส่วนร่วมติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๗. ส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือน ชุมชน ใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก พลังงานสะอาด

๘. สนับสนุนส่งเสริมการรังวัดและจัดทำแผนที่ เพื่อแสดงแนวเขตที่ดินของรัฐ

๙. ผลักดันให้มีระบบคุ้มครองสิทธิชุมชนและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม อนุรักษ์ฟื้นฟู ความหลากหลายของพันธุกรรมท้องถิ่น เพื่อรักษา ปกป้องระบบนิเวศน์ที่เชื่อมโยงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน

♦ เป้าหมายการพัฒนา

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืน ประชาชนมีการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขภายใต้คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

๒. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ครัวเรือน ชุมชน มีทางเลือกในการใช้พลังงาน และมีพลังงานใช้อย่างเพียงพอ

๔. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

♦ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

♦ พันธกิจ

๑. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กรภาคประชาสังคมให้มีศักยภาพเพื่อรองรับการพัฒนาในทุกด้าน

๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษา กระบวนการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรม จัดการศึกษาทั้งในและ นอก ระบบ สนับสนุนการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชน ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ เชิงสร้างสรรค์อย่างฉลาดเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้

๓. สนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาให้กับพื้นที่ทางการศึกษาที่ขาดแคลน

๔. พัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพอนามัย พัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ

๕. พัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ส่งเสริมการบริหารจัดการแพทย์แผนไทย (แพทย์ทางเลือก) ทั้งในระดับชุมชน และ สถานพยาบาล

๖. ป้องกัน ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพื่อลดจำนวนผู้เสพและผู้เกี่ยวข้องให้น้อยลง

๗. ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรงและป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อ เฝ้าระวังป้องกัน ปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่

๘. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบเรียบร้อยและการบรรเทาสาธารณภัย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๙. พัฒนาการกีฬา เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา จัดหาสถานที่จัด กิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

๑๐. ส่งเสริมการทำนุบำรุงและรักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนา ฟื้นฟู ทยอยดแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชนและประชาชนและเผยแพร่สู่สังคมโลก

๑๑. ส่งเคราะห์ และพัฒนาเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้

๑๒. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน สนับสนุนการจัดทำและใช้แผนชุมชน และส่งเสริมกิจกรรมชุมชน

- ♦ เป้าหมายการพัฒนา
 ๑. ประชาชน/เยาวชน มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข
 ๒. ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงเป็นธรรม และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 ๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา รวมทั้งมีอนามัยการเจริญพันธุ์ที่เหมาะสมในทุกช่วงวัย
 ๔. ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงระบบสุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพลดลง
- ♦ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 - ♦ พันธกิจ
 ๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้ได้มาตรฐาน สะดวกปลอดภัยอย่างทั่วถึง
 ๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและครบถ้วนเพียงพอ
 ๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่
 - ♦ เป้าหมายการพัฒนา
 ๑. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ที่ได้มาตรฐาน มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และเชื่อมโยงกับระบบการขนส่งอื่น รวมทั้งเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
 ๒. มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐาน ที่มีประสิทธิภาพทั่วถึงทุกพื้นที่
- ♦ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
 - ♦ พันธกิจ
 ๑. รณรงค์สร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลุกฝังจิตสำนึก ค่านิยมตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เสริมสร้างวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยและจิตสำนึกธรรมาภิบาลให้แก่เยาวชน ประชาชนทุกระดับ ทุกภาคส่วน
 ๒. พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส สนับสนุนให้ใช้ทรัพยากรในการบริหารอย่างคุ้มค่า ปรับปรุงระบบข้อมูลและรูปแบบการให้บริการประชาชน ลดขั้นตอนการทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
 ๓. พัฒนาและส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการในระดับชุมชนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สนับสนุนให้มีระบบฐานข้อมูลกลางและระบบการติดตามประเมินผล
 ๔. เพิ่มศักยภาพบุคลากรขององค์กรอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
 - ♦ เป้าหมายการพัฒนา
 ๑. ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
 ๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการแก้ปัญหาและให้บริการประชาชน
 ๓. มีการบริหารจัดการที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ และเพิ่มการมีส่วนร่วมของทุกภาคีในการพัฒนา

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ (VISION)

“ตำบลน่าอยู่ ควบคู่คุณธรรม นำการศึกษา เร่งพัฒนาอาชีพ”

พันธกิจ (MISSION)

๑. พัฒนาระบบการปฏิบัติงานขององค์กรให้ทันสมัยในการบริการประชาชน
๒. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และยกระดับรายได้ครัวเรือนให้สูงขึ้น
๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสทางสังคม สู่สวัสดิการ
๔. ส่งเสริม พัฒนา ด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพอนามัยชุมชน
๕. พัฒนาระบบการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ชุมชน
๖. ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. พัฒนาระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐานและครอบคลุมพื้นที่ทุกชุมชนหมู่บ้าน
๘. พัฒนาระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ
๙. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๐. ส่งเสริมพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กรของภาคประชาชน

จุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
๒. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาภาคการเกษตร การตลาด อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
๓. จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานอย่างเพียงพอสามารถอำนวยความสะดวกด้านกายภาพได้ทั่วถึง
๔. จัดการศึกษา การพัฒนาสังคมและท้องถิ่นในด้านต่าง
๕. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
๖. พัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลชัดเจน
โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนแบบบูรณาการ
๗. ค้ำครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์
๑.) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒.) การพัฒนาคนและสังคม
๓.) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๔.) การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕.) การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ระบบธรรมาภิบาล

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. เพื่อบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และทำการเกษตร
๓. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. เพื่อให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๕. เพื่อให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพตามหลักการบริหารจัดการ
๖. เพื่อสืบทอดประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
๗. เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง
๘. เพื่อพัฒนาด้านการศึกษาของประชาชนได้มีโอกาสได้เรียนรู้ตลอดชีพ
๙. เพื่อช่วยให้ประชาชนได้รับการสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพ ฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปสู่หลักปรัชญาเศรษฐกิจ
๑๑. ปรับปรุงภูมิทัศน์

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้ได้อย่างครบครัน
๒. มีการพัฒนาที่ยั่งยืนควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ประชาชนมีรายได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. ประชาชนในพื้นที่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง ชุมชนมีความเข้มแข็งและมีศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดำรง

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆในพื้นที่ เช่น ถนน สะพาน รังระบายน้ำ ท่อลอดเหลี่ยม ท่อ คสล. ระบบน้ำอุปโภคบริโภค อาคารต่างๆ ป้ายจราจร กระจกโค้งป้องกันอุบัติเหตุ ไฟกระพริบ ฯลฯ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม	โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมเยาวชน สตรี อุดหนุน อปท.อื่น ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฯลฯ ดำเนินการหรืออุดหนุนหน่วยงานที่ดำเนินการแก้ไข ปัญหายาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร. ฝึกอบรมราษฎรในหมู่บ้านให้มีความรู้

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
	ปลูกจิตสำนึกให้ราษฎรมีความสามัคคี ประองตอง สมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ เพิ่มประสิทธิภาพ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบน ทางถนน ฯลฯ การป้องกันและระงับโรคติดต่อต่างๆ ควบคุมป้องกัน โรคระบาดในพื้นที่ พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการบริการสาธารณสุขของ หมู่บ้าน กองทุนหลักประกันสุขภาพ อบต. ท.อำเภอ ฯลฯ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	พัฒนา วางแผน ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชย์ การเกษตร ส่งเสริมอาชีพ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชนป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ แหล่งน้ำ เป็นต้น
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ ระบบธรรมาภิบาล	เพื่อพัฒนาระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

๒.๖ กลยุทธ์พัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ การพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ สะพาน
 และอาคารสถานที่
- ๑.๒ การพัฒนา ปรับปรุง และติดตั้ง ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ
- ๑.๓ การพัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษาระบบน้ำอุปโภค – บริโภค
 และน้ำเพื่อการเกษตร

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคนและสังคม

- ๒.๑ การพัฒนาสวัสดิการสังคม
- ๒.๒ การพัฒนาสาธารณสุข
- ๒.๓ การพัฒนาสร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
- ๒.๔ การสร้างความเข้มแข็งชุมชน สนับสนุนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒.๕ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- ๓.๑ การพัฒนาส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน
- ๓.๒ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
- ๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการเกษตร

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๔.๑ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๒ พัฒนาการปรับปรุงภูมิทัศน์

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนด้านการบริหารจัดการองค์ภายใต้ระบบธรรมาภิบาล

๕.๑ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพขีดความสามารถของวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่

๕.๓ การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพ

การกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพ กำหนดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ส่วนที่ ๓๗๓๐.๓/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ประกอบด้วย การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน พัฒนาการท่องเที่ยว นานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่ พัฒนาไม่ผลและการประมงให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่ง ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒.๘ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๑.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ การศึกษา สาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของตำบลปากแพ โดยใช้เทคนิค (SWOT Analysis) เพื่อประเมินผลสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น

● จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. เป็นแหล่งปลูกพืชผลทางการเกษตรที่มีคุณภาพ
๒. ผู้นำชุมชนมีความสามัคคีกัน
๓. ปัญหาทางสังคมไม่รุนแรง
๔. มีกลุ่มองค์กรทางการเงินในรูปแบบต่างๆเพื่อช่วยเหลือกัน
๕. มีประเพณีท้องถิ่นที่ดั้งเดิม (เช่น ประเพณีทำบุญชักพระ กวนข้าวมธุปายาส, รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ เป็นต้น)
๖. มีระบบนิเวศน์ และทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
๗. มีปราชญ์ชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๘. มีวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม

● จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. ไม่มีระบบการบริหารจัดการน้ำแบบยั่งยืน
๒. ไม่มีศูนย์กลางตลาดชุมชนเพื่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกร
๓. ไม่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ตนเอง
๔. ประชาชนไม่มีอาชีพเสริมนอกเหนือจากอาชีพเกษตรกรรม
๕. ขาดการพัฒนาแหล่งน้ำ
๖. เกษตรกรใช้สารเคมีมากในภาคการเกษตร
๗. การประชาสัมพันธ์ข่าวสารไม่ทั่วถึง

๘. กระบวนการผลิตพืชผลทางการเกษตรไม่ครบวงจร
๙. ภูมิปัญญาท้องถิ่นขาดการนำมาใช้สู่การพัฒนาาร่วมกัน
๑๐. ขาดการรวมกลุ่มที่มั่นคง
๑๑. เป็นสังคมผู้สูงอายุและเด็ก

● โอกาส (Opportunities : O)

๑. มีแม่น้ำสายหลักไหลผ่านพื้นที่ทำการเกษตร
๒. มีหน่วยงานราชการต่างๆในพื้นที่เพื่อติดต่อประสานงานและให้ความช่วยเหลือ
๓. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตนเองและรองรับภารกิจถ่ายโอน
๔. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๕. นโยบายรัฐบาลเอื้ออำนวยต่อการแก้ปัญหาในพื้นที่
๖. การส่งเสริมด้านการพัฒนาการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง

● อุปสรรค (Threats : T)

๑. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลไม่มีความแน่นอน
๒. การเมืองระดับประเทศยังมีปัญหาความขัดแย้งทำให้การบริหารงานด้านนโยบายไม่มีความแน่นอน
๓. ปัญหาสภาวะโลกร้อนส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาติต่างๆ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย
๔. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
๕. ปัญหาการลักลอบค้าขนยาเสพติดในพื้นที่

๑.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

๑.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๑.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้น จะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้ จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้น และอาจมี พม่าทาว์น ลาวทาว์น กัมพูชาทาว์น ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

๓. การพัฒนาเศรษฐกิจ

เนื่องจากปัจจุบันประชาชนยังมีรายได้หลักและรายได้เสริมที่น้อยมาก ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงต้องดูแลเรื่องงบประมาณที่จะสนับสนุนในการส่งเสริมอาชีพต่างๆ

๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

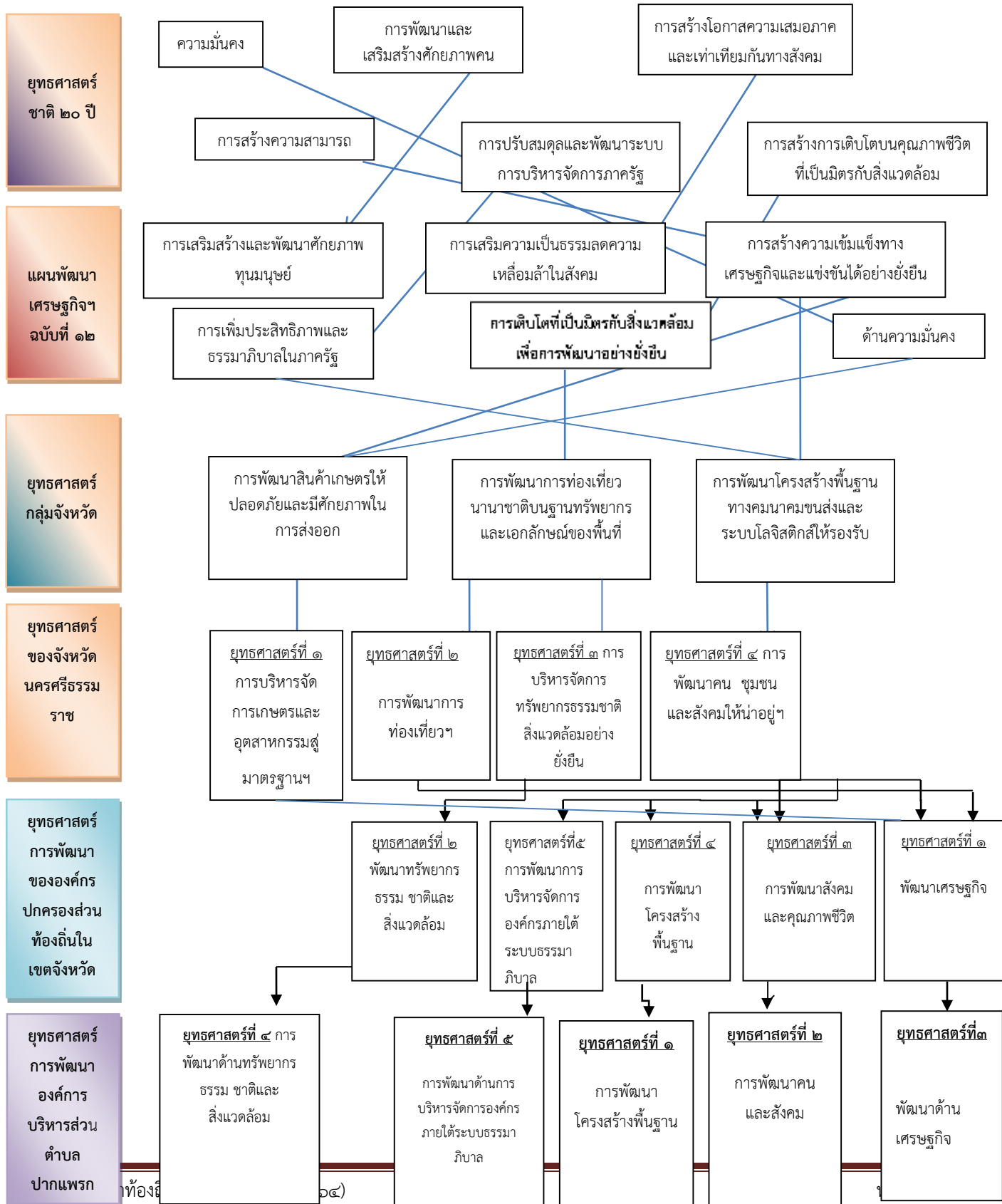
เนื่องจากพื้นที่ตำบลปากแพรงไม่มีทรัพยากรธรรมชาติอื่น นอกเหนือจากแหล่งน้ำจึงมีการดูแลเรื่องแหล่งน้ำอย่างต่อเนื่อง แต่ถึงอย่างไรก็มีการจัดวางนโยบายพัฒนาด้านขยะ มลพิษ น้ำเสีย ฯลฯ

๕. การพัฒนาด้านบริหารจัดการองค์กรภายใต้ระบบธรรมาภิบาล การให้บริการในด้านการ

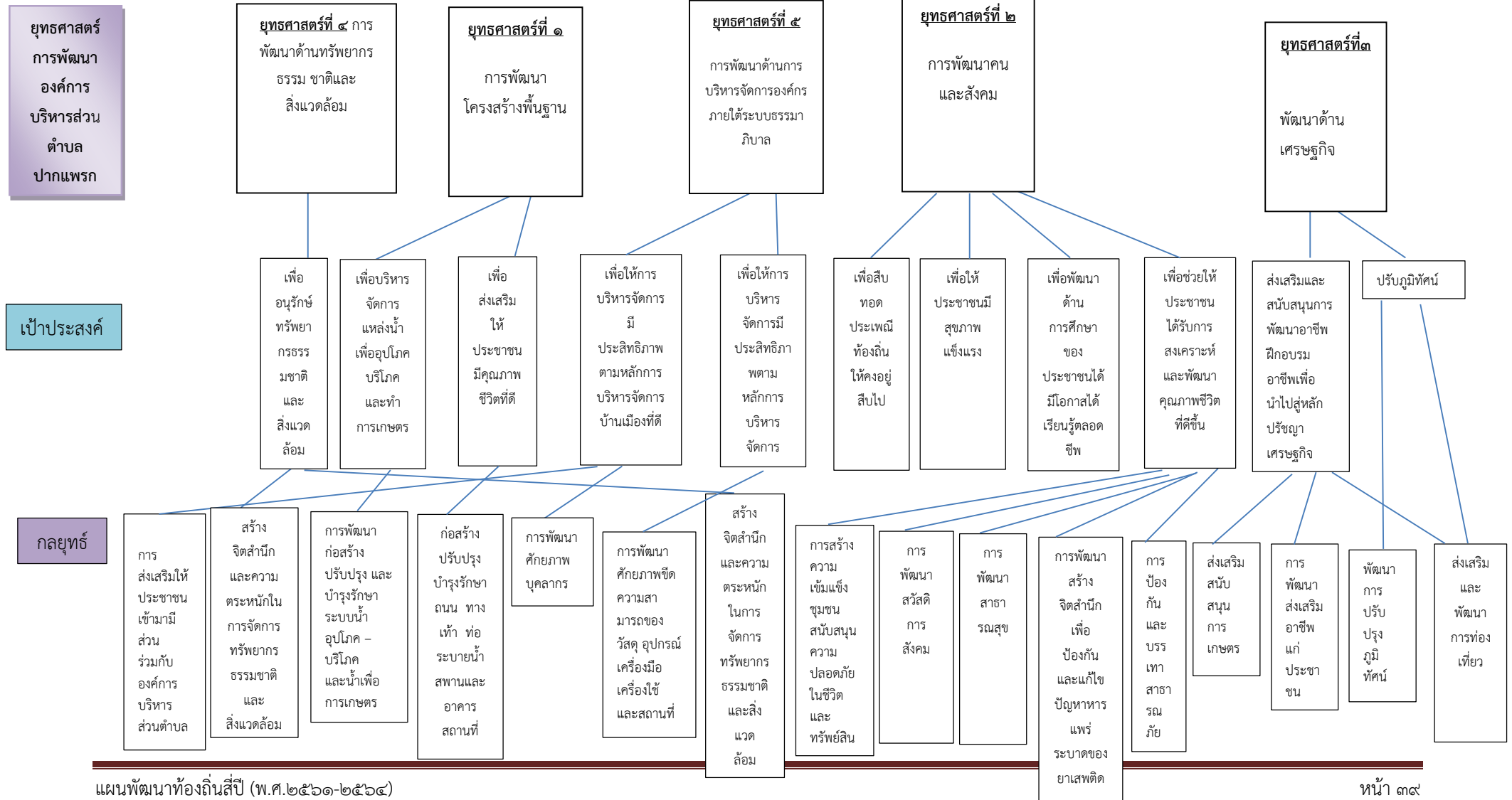
อนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จิน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ และการมีส่วนร่วม การตรวจสอบของภาคประชาชน

**๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก**

โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒน่องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก

**๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพ**

